Cridats a ser testimonis d'esperança II

Si «viure és esperar» com deia un teòleg, quan mor l'esperança, «mor» l'ésser humà. En aquest sentit, Benet XVI deia en la seva encíclica *Spe Salvi,* sobre l'esperança, que «l'espera, esperar, és una dimensió que travessa tota la nostra existència personal, familiar i social. L'espera és present en mil situacions, des de les més petites (...) fins a les més importants: entre aquestes, l'espera d'un fill per part de dos esposos; la d'un parent o d'un amic que ve a visitar-nos des de lluny; (...) l'espera de l'èxit en un examen decisiu; (...) en les relacions afectives, en l'espera de la trobada amb la persona estimada. Es podria dir que l'ésser humà és viu mentre espera, mentre en el seu cor és viva l'esperança. I l'ésser humà se'l reconeix per les seves esperes: la nostra alçada moral i espiritual es pot mesurar pel que esperem». [...]

Mai no ha estat fàcil viure. Tampoc en els nostres dies. [...] Per això, la presa de consciència dels moments difícils és, en cristià, inseparable de l'esperança. No podem tancar els ulls ni les orelles davant els esdeveniments que ens toca viure. Ni podem tancar-los a Déu i a la seva Paraula que ens ensenyen el seu sentit.

— La precarietat econòmica o residencial de tants que impedeixen l'emancipació de les joves generacions, la crisi ecològica i la desigualtat global i les seves conseqüències que està tocant l'estabilitat i les esperances de milers de persones i de famílies.

— La desocupació i unes lleis d'estrangeria que deixa milers de persones en la cuneta del sistema productiu.

— Un malestar gran i una desconfiança seriosa respecte de l'acció política.

— La consciència que en la crisi hi ha un factor més profund: la crisi de valors que ens ha portat a aquesta situació (individualisme, indiferència).

— El desprestigi o manipulació de la veritat i una certa pèrdua de confiança en el sistema i en les institucions, l'auge dels populismes.

— Hauria de preocupar-nos el fet que els joves creixen en la convicció que viuran pitjor que els seus pares. I resulta alarmant el nombre d'autolesions i suïcidis entre adolescents i joves.

Segur que podríeu afegir altres trets del nostre present que no conviden massa a l'esperança. Tots aquests fenòmens apunten al fet que, fins i tot essent éssers d'esperança, també som éssers de temors i decepcions com la por a la malaltia, a la vellesa, al conflicte i la ruptura amb els nostres, al fracàs professional, a la solitud... i a la mort. Al costat dels temors, també acumulem problemes: uns estudis que costen, una relació afectiva que llangueix, un lloc de treball que s'esfuma, un membre de la família que s'enfonsa, unes dificultats econòmiques a les quals no veiem sortida, una convivència sofrent, un conflicte de consciència, una elecció vocacional que trontolla, una fe no alliberada de l'esclavitud del pecat i provada per la temptació i el dubte. Tanmateix, quan llegim tots aquests i altres desafiaments, amb l'Evangeli a la mà i al cor, es fa la llum i s'il·lumina l'esperança. [...]

Extret de la Glossa dominical, 8 desembre 2024

Per treballar en grup:

1. **Benvinguda**.
2. **Pregària** per començar el treball (podem fer servir la que ens suggereix el jubileu).

Pare que esteu en el cel,
que la fe que ens heu donat en el vostre Fill Jesucrist, el nostre germà,
i la crida a la caritat que heu infós en els nostres cors a través de l'Esperit Sant,
desvetllin en nosaltres la benaurada esperança en la vinguda del vostre Regne.
Que la vostra gràcia ens transformi en sembradors de les llavors de l'Evangeli
que fermentin la humanitat i la creació,
tot esperant confiadament el cel nou i la terra nova quan,
vençudes les forces del mal, es manifesti per sempre la vostra glòria.
Que la gràcia del Jubileu revifi en nosaltres, Pelegrins d'Esperança,
l'anhel pels béns eterns i vessi sobre tot el món la joia i la pau del nostre Redemptor.
A vós, Déu beneït per sempre, sigui donada la lloança i la glòria pels segles dels segles. Amén.

3. **Llegim** l'**article** i deixem entre 5 i 10 minuts de silenci per pregar i construir la meva aportació.
    a. Poden ajudar a la pregària les següents preguntes:
        i. Què t'ha cridat l'atenció d'aquest article?
        ii. Ens costa "esperar alguna cosa" en el món de la immediatesa?
        iii. Vius alguna dificultat o problema més dels que, aquí, estan diagnosticats?
4. **Compartim utilitzant el mètode en l'esperit**:
    b. 1a ronda: cadascú fa la seva aportació (durant 3 minuts, màxim) sense ser interromput; tanmateix escolta i anota les aportacions de la resta del grup. En acabar, fem un breu moment de silenci i oració.
    c. 2a ronda: cadascú fa un eco de l'aportació dels altres membres del grup (destacar dues o tres opinions del grup).
    d. 3a ronda: construir, junts, la conclusió d'allò treballat en el grup.
5. Un moment de pregària i acció de gràcies (amb música o silenci) pel que hem viscut i compartit.
    e. Només ens salva l'Amor del Déu de Jesús. Repeteix-ho interiorment. Dona gràcies per ser l'estimat/da de Déu.
6. Resem el **Parenostre** com a grup.
7. **Comiat**.